

A Költségvetési Tanács Véleménye

Magyarország 2013. évi központi költségvetése végrehajtásáról és az államadósság alakulásáról

I.

A Vélemény elkészítésének előzményei, jogszabályi alapjai és nyilvánossága

A Költségvetési Tanács (a továbbiakban: Tanács, KT) a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Stab. tv.) 23. § (1) bek. c) pontja szerint félévente véleményt nyilvánít a központi költségvetésről szóló törvény végrehajtásának helyzetéről és az államadósság várható alakulásáról.

A Tanács e feladata részének tekinti, hogy visszatekintve összefoglalja értékelését az elmúlt év költségvetési folyamatairól, a Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról, azon belül a második félévi fő folyamatok összefüggéseiről, jellemzőiről és az államadósság alakulásáról.

A Tanács több ízben foglalkozott a költségvetéssel, annak előkészítésével, féléves értékelésével, évközi módosításaival. Jelen Véleményében épít az alábbi előzményekre

- a 2013. évi központi költségvetésről szóló egységes javaslatához, valamint zárószavazás előtti módosító javaslatokhoz kapcsolódó 13/2012.12.08. számú határozatában a hiánycél és az államadósság-szabály (be)tartásához szükségesnek tartotta, hogy a megemelt tartalékok ne kerüljenek felhasználásra, a Kormány tegyen további lépéseket a bevételi célok teljesítése érdekében, valamint kezdeményezze a növekedés beindulását szolgáló intézkedések megtételét. E határozatában a Tanács figyelembe vette, hogy a törvényjavaslat kialakítása folyamatában a KT által hozott korábbi (4/2012.06.08., a 8/2012.07.16., valamint a 9/2012.08.28. számú) határozatai alapján - a Kormány javaslatára - a törvényjavaslatot módosították (kétszeresére emelték az Országvédelmi Alapot, korrigálták a kiadási és a bevételi előirányzatokat, utóbbiakat az adórendszer változtatásaival együtt);
- a 7/2013.07.16. számú Véleményében – áttekintve a 2013. évi központi költségvetés végrehajtásának első félévi alakulását, fő folyamatait, jellemzőit – azt állapította meg, hogy a bevételek jelentős részénél elmaradások keletkeztek, amelyek alapvetően a makrogazdasági pálya alakulásával (a költségvetési tervezés során figyelembe vettnél

kisebb gazdasági növekedés és infláció), a bizonytalan külső feltételekkel, az újonnan bevezetett adónemek nehéz tervezhetőségével, egyes előirányzatok esetében pedig a túlzott kormányzati becslésekkel vannak összefüggésben. Emellett megállapította, hogy a költségvetési folyamatoknak a – kormányzati hiánycél tartása érdekében szükséges – kiigazításához hozzájárultak a 2013 májusában kormányhatározatban elrendelt egyenlegjavító intézkedések, valamint 2013. augusztustól hatályba lépő, bevételi oldalt érintő, egyes közteherviselési kötelezettségeket (bányajáradék, egészségügyi hozzájárulás, távközlési adó, pénzügyi tranzakciós illeték) előíró törvények módosításai;

- a Tanács a hivatkozott számú Véleményében felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az államháztartás 2013. évi GDP arányos hiánya a fegyelmezett költségvetési gazdálkodás érdekében hozott intézkedések végrehajtásával és az Országvédelmi Alap részbeni vagy teljes fel nem használásával tartható a tervezett szinten, de az egyenleg a makrogazdasági folyamatok (gazdasági növekedés, infláció, állampapír piaci folyamatok) alakulásától is függ. Ezek mellett megfogalmazta azt is, hogy a GDP arányos államadósság – változatlan árfolyamon számítva – a költségvetési és makrogazdasági folyamatok alapján csökkenhet 2013 végére az előző évhez képest, így az Alaptörvényben lefektetett adósságszabály teljesülhet. Az államadósság mutató javulását mérsékli azonban a nominális GDP vártnál alacsonyabb növekedési üteme, ami túlnyomó részt a historikusan alacsony inflációból ered. Az államadósság csökkenéséhez hozzájárulhat a Nyugdíjreform és az Adósságcsökkentő Alap eszközeinek felhasználása is;
- a Tanács a Kormány 2013. évi központi költségvetési törvényt érintő évközi módosítási javaslataihoz fűzött Véleményében (1/2013.03.05., 9/2013.09.07., valamint a 13/2013.11.07. számú határozat), valamint Előzetes hozzájárulásában (10/2013.09.23. számú és a 15/2013.12.03. számú határozat) felhívta a figyelmet a szigorú és fegyelmezett költségvetési gazdálkodás szükségességére, valamint arra, hogy a gyakori változtatások rontják az átláthatóságot és a technikai kiszámíthatóságot.

A Tanács jelen Véleménye kialakításában az Állami Számvevőszék megállapításaira és a Magyar Nemzeti Bank elemzéseire, a Tanács titkársága hatáskörében készült munkadokumentumra, kutatóintézetek és független szakértők értékelésére is támaszkodott.

Nem vehette figyelembe a végleges költségvetési adatokra épülő, a zárszámadásról szóló törvényjavaslatban foglaltakat, mivel azt a Kormány – az államháztartási törvény előírásai szerint – később terjeszti az Országgyűlés elé.

A Tanács a Véleményében foglaltakról tájékoztatja az Országgyűlést, a Kormány illetékeseit, illetve azt az Országgyűlés honlapján közzé is teszi.

II.

A Tanács Véleménye

A Tanács a 2014. július 14-én tartott ülésén - áttekintve a főbb makrogazdasági, költségvetési folyamatok 2013. évi, azon belül különösen a második félévi alakulását – az alábbi véleményt alakította ki:

1. Megállapította, hogy a gazdaság teljesítménye a feltételek kedvező irányú változásai (a nemzetközi konjunktúra élénkülésének a hazai gazdaságra is gyakorolt kedvező hatása, a belföldi kereslet bővülése) következtében az elfogadott költségvetésben alapul vetthez (0,9 százalék) és az évközben várthoz (0,7 százalék) képest erőteljesebben, 1,1 százalékkal nőtt. A gazdaság – a külső és belső környezet meglévő bizonytalanságai mellett is – növekedési pályára állt.
2. A 2013. évben a GDP-arányos államadósság – a Stabilitási törvény szerint változatlan árfolyamon számítva – az előző év végi 79,8 százalékról 78,5 százalékra csökkent, tehát teljesült az Alaptörvényben megfogalmazott adósságszabály. A forint árfolyam változásának a hatását is figyelembe véve az adósságráta 79,3 százalék lett. A Tanács megítélése szerint a további csökkentés a pénzügyi stabilitás és az államháztartás fenntartható finanszírozása érdekében folyamatos kormányzati elkötelezettséget és erőfeszítéseket kíván.
3. Az államháztartás stabilizálása érdekében megtett kormányzati intézkedések, valamint a bevételi és kiadási kockázatok kezelését szolgáló Országvédelmi Alap nagy részének fel nem használása eredményeként az államháztartás központi alrendszerének pénzforgalmi egyenlege az eredeti előirányzathoz képest megemelt hiánycélnál (1125 milliárd forint) 200 milliárd forinttal alacsonyabb értékben teljesült. Az államháztartás – a helyi önkormányzati alrendszer többletét és más korrekciókat is tartalmazó – uniós módszertan szerinti ún. ESA-hiánya a 2012. évi 2,1 százalék után

2013-ban a tervezettnél 0,3 százalékponttal kisebb, 2,4 százalék lett, elsősorban az önkormányzati alrendszer tervezettnél kedvezőbb egyenlege következtében.

4. A Kormány fontos törekvése volt, hogy Magyarország kikerüljön a – 9 éve tartó – túlzott deficit eljárás (EDP) alól. Ezért a bizonytalan gazdasági környezetre és előrejelzésekre tekintettel olyan évközi egyenlegjavító intézkedéseket tett, amelyek nagy biztonsággal garantálták e cél teljesíthetőségét.
5. A Tanács megállapítja, hogy a központi költségvetésben a tervezett bevételek összességében teljesültek. Az általa is jelzett - az előirányzatok több év óta történő felültervezéséből fakadó - kockázatok a fogyasztáshoz kapcsolódó bevételeknél, elsősorban az ÁFÁ-nál, az előirányzattól elmaradó bevételt eredményeztek. A bérekhez kapcsolódó adóknál és járulékoknál többlet képződött a Tanács várakozásának megfelelően. Az újra elinduló gazdasági növekedés és a kiadás oldali megtakarítások fedezetet teremtettek néhány területen többletkiadásra, kiemelten a közszférában a pedagógusok és egészségügyi dolgozók béremelésére, és az egészségügy részbeni adósságrendezésének finanszírozására.

III.

Indokolás

A 2013. évi költségvetési folyamatok elemzése alapján megállapítható, hogy a költségvetési törvény végrehajtásával kapcsolatos – a Tanács több véleményében is jelzett – kockázatok elsősorban az adóbevételek területén jelentkeztek. Az államháztartási hiánycél tartása érdekében a Kormány első félévben meghozott, zárolásokat elrendelő határozatai és az Országgyűlés bányajáradékot, egészségügyi hozzájárulást, távközlési adót, pénzügyi tranzakciós illetéket érintő, 2013 augusztusától életbe lépő rendelkezései eredményeként a bevételi és kiadási kockázatok mérséklődtek, segítve a hiánycél elérését, az államadósság-szabály teljesítését.

Az Országvédelmi Alap eredeti funkcióját teljesítette azáltal, hogy csak 21 százaléka került felhasználásra, így hozzájárult a hiánycél eléréséhez.

1. A makrogazdasági feltételek alakulása

A 2013. évi benyújtott költségvetési törvényjavaslat 1,6 százalékos GDP növekedést tételezett fel, amit a Kormány az elfogadás előtt 0,9 százalékra módosított, majd a konvergencia program 2013. áprilisi benyújtásakor 0,7 százalékra mérsékelte.

Az év második negyedévétől kezdődően a gazdasági folyamatok kedvezőbben alakultak a várakozásoknál, aminek következtében a hazai és nemzetközi intézmények makrogazdasági előrejelzései is folyamatosan javultak. Külföldi és belföldi folyamatok is alátámasztották a gazdasági teljesítmény kedvező fordulatát. A nemzetközi konjunktúra élénkülni kezdett, az elindult gazdasági növekedést segítette a világgazdaság javuló gazdasági teljesítménye, a magyar teljesítmény szempontjából húzóerőt jelentett a német gazdaság növekedése. A belföldi keresletet egyrészt a lakossági fogyasztás, másrészt a részben uniós forrásokra épülő beruházások szélesítették. Termelési oldalról a feldolgozóiparon belül a járműipar teljesítménye, valamint a mezőgazdaság átlag feletti eredménye emelhető ki. A bruttó állóeszköz felhalmozás 5,9 százalékkal nőtt. A nemzetgazdasági beruházási ráta 2006. óta tartó visszaesése megállt, 2013 utolsó negyedévében meghaladta a 18,5 százalékot. Mindezek együtt azt eredményezték, hogy a GDP növekedése - a várakozásokat meghaladva - 1,1 százalék lett.

Az infláció a tervezettnél lényegesen kedvezőbben alakult - az exogén hatások (globális olaj- és élelmiszer árcsökkenés, alacsony külső inflációs környezet) mellett - főleg a rezsicsökkentések következtében. Ezek révén a fogyasztói árak emelkedésének üteme éves átlagban 1,7 százalékra süllyedt, jelentősen alatta maradván a prognózisokban szereplő 3 százalék körüli értéknek.

Kedvezően alakult a foglalkoztatás egyrészt a közfoglalkoztatási program kiszélesedése, másrészt a Munkahelyvédelmi Akcióterv alapján az adó- és járulékkedvezmény munkáltatók általi igénybevétele eredményeként. Esélyt jelentett emellett az aktív eszközök (átképzés, képzés stb.) alkalmazása az érintettek munkaerőpiacra lépésére.

2. Államadósság-szabály érvényesülése

Az Alaptörvény államadósság szabálya *ex ante* a költségvetési törvény elfogadásakor, az annak alapján várható GDP-arányos államadósság (adósság-ráta) csökkenését írja elő az árfolyam változásából eredő hatás figyelmen kívül hagyásával. Ugyanakkor az adósságráta tényleges alakulását is célszerű vizsgálni, hogy *ex post* megvalósult-e a szabály célja, az adósság csökkenése.

2013-ban a GDP-arányos államadósság változatlan árfolyamon számítva az előző év végi 79,8 százalékról 78,5 százalékra csökkent, tehát teljesült az Alaptörvényben megfogalmazott

adósságszabály. A forintárfolyam 2013 végén (296,9 EUR/HUF) gyengébb volt, mint egy évvel korábban (291,3 EUR/HUF), ami az adósságráta 0,8 százalékpontos emelkedését okozta önmagában. Így a maastricht-i módszertan szerint számított árfolyamváltozást is tartalmazó-előzetes tényadat 79,3 százalék lett.

A változás több tényezőre bontása esetén az olvasható ki, hogy az elsődleges egyenleg többlete jelentős mértékben hozzájárult az adósságráta csökkentéséhez, valamint szerepet játszott a beinduló gazdasági növekedés. A vártnál alacsonyabb infláció (illetve GDP-deflátor) nehezítette az adósságráta csökkenését az eredetileg tervezetthez képest, de így is a csökkenés irányába hatott. Emelte viszont az adósság mértékét a forint árfolyamának gyengülése és a fennálló adósságra fizetett kamatteher. Mindezekon felül az adósságkezelési műveletek is szerepet játszottak az adósságráta csökkenésében, különösen a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 268 milliárd forintnyi eszközének felhasználása. További állampapír-visszavásárlások és előtörlesztések (pl. IMF-hitel és önkormányzati adósság) forrását jelentették az állami forint- és devizabetétek.

A Kormánynak – a Stab. tv. szerint – egyszer sem kellett megállapítani az adósságmutató növekedésének veszélyét, a megtett intézkedések segítették a kockázatok mérséklését.

Az adósságráta azonban továbbra is magasabb a hasonlóan fejlett régiós országokénál és az Európai Unió által előírt küszöbértéknél, így a Költségvetési Tanács támogatja és szükségesnek tartja a Kormány adósságcsökkentő célkitűzéseit.

3. A 2013. évi hiánycél teljesítése

Az államháztartás uniós módszertan szerinti hiánya a 2,7 százalékos célnál alacsonyabb, 2,4 százalék lett.

A központi alrendszer 2013. évi pénzforgalmi hiánycélja az év során négyszer módosult: az eredetileg tervezett hiány 842 milliárd forint volt, amely a 2013. novemberi módosítás eredményeként 1125 milliárd forintra emelkedett. Az államháztartás központi alrendszerének tényleges pénzforgalmi hiánya 2013-ban 929 milliárd forint (GDP arányosan 3,1 százalék) lett.

A GDP 2,7 százalékaival egyenlő kormányzati hiánycél tarthatóságának kockázatára a Tanács figyelmeztetett a költségvetés elfogadása előtti 13/2012.12.08. számú Véleményében,

elsősorban a túlzottan optimista becslés miatt és más okból várhatóan elmaradó adóbevételek kapcsán.

A kedvezőtlen folyamatok hatását részben kezelte a Kormány az 1259/2013. (V.13.) határozatában az irányítása alá tartozó költségvetési szervek és szakmai fejezeti kezelésű előirányzatok kiadásaira elrendelt (GDP 0,3 százalékának megfelelő) zárolással. Ezen túlmenően – törvénymódosítással - a tranzakciós illeték, a távközlési adó és a bányajáradék tételének megemelésével, az egészségügyi hozzájárulás kamatjövedelmekre való kiterjesztésével, valamint a tranzakciós illetékhez kapcsolódó egyszeri banki befizetés előírásával a bevételeket (GDP 0,4 százalékának megfelelő arányban) is növelték.

Részben e kormányzati intézkedések teremtették meg az alapját az Európai Unió Tanácsa azon döntésének, amely megszüntette a Magyarország ellen 9 éve folytatott, az uniós csatlakozás kezdete óta fennálló túlzotthiány-eljárást (EDP).

A második félévben a kedvező folyamatok ismeretében a Kormány a kiadások emeléséről döntött több területen, amelyek egy részét az Országvédelmi Alap zárolásának részleges feloldásával ellentételezték. Az Országvédelmi Alap mintegy 80 százalékát – a Tanács korábbi ajánlásaival összhangban - a költségvetés nem költötte el, és ez jelentősen (GDP 1,2 százalékaival) hozzájárult a hiánycél eléréséhez.

Ezeken túl a 2,4 százalékos ESA hiány elérésében szerepet játszottak a pénzforgalmi és az eredményszemléletű elszámolás közötti különbséget rendező statisztikai korrekciók (ESA-híd +0,4 százalék), köztük a Szövetkezeti Hitelintézetek Intgrációs Szervezete részére történő vagyoni hozzájárulás. (Ennek elszámolhatósága az évközi felmerülésekor még bizonytalan volt.)

Még pozitívabb hatású volt a helyi önkormányzati alrendszer egyenlege (+0,6 százalék). Ez utóbbinak az évközi alakulása nem jelenik meg a kormányzati kommunikációban annak ellenére, hogy a helyi önkormányzatok pénzforgalmi folyamatainak folyamatos kincstári megfigyelése már megtörténik. A Tanács a 6/2013. 07. 16. számú Véleményében (4. pont) szükségesnek tartotta, hogy „az önkormányzati alrendszer költségvetési helyzetének, valamint az államadósság valamennyi összetevőjének (központi alrendszer bruttó és nettó adóssága, önkormányzati rendszer adóssága...) alakulásáról évközben is rendszeres és megfelelő mélységű, aktuális kormányzati információk álljanak rendelkezésre, mert csak ezek megléte esetén követhető nyomon az államháztartás hiányának és adósságának az évközi alakulása”.

4. A bevételek alakulása

A központi költségvetés pénzforgalmi bevételei összességében a 2013. évi előirányzatnak megfelelően teljesültek, de attól eltérő szerkezetben. A Tanácsnak az I. félévi költségvetési folyamatokat értékelő, a bevezetőben hivatkozott 7/2013.07.16. számú Véleményében jelzett kockázatok (a költségvetési törvényben vártnál alacsonyabb infláció, a mérsékeltebb fogyasztás és a bruttó bértömeg növekedés, a túlzottan optimista kormányzati tervezés stb.) egyes bevételi nemeknél (ÁFA, jövedéki adó stb.) az előirányzat alatti teljesítést, míg a munkabérhez kötött adó és járulék nemeknél a tervezettet meghaladó teljesítést eredményeztek.

A gazdálkodó szervezetek befizetéseiből származó bevétel 300 milliárd forinttal maradt el az előirányzattól, amelynek döntő része a kisadózók tételes adója (KATA) 46 milliárd forintos, a kisvállalati adó (KIVA) 120 milliárd forintos, a hitelintézeti járadék 20 milliárd forintos, a bányajáradék 32 milliárd forintos, az energiaszolgáltatók jövedelemadója 26 milliárd forintos, a játékadó 16 milliárd forintos kieséséből adódik. A hitelintézeti járadék esetén az alacsony teljesülést az úgynevezett árfolyamgát rendszer kihasználtságának a vártnál alacsonyabb szintje okozta. Ez azonban a teljes költségvetés szintjén nem jelentett kockázatot, mivel az árfolyamgát rendszer elszámolása a bevétel kiesést kompenzálta, azaz a lakásépítési támogatás jogcímén kevesebb összeg (az előirányzat 65,4 százaléka) került kifizetésre a költségvetés terhére.

A bányajáradéknál és az energiaellátók jövedelemadójánál az előirányzattól történt elmaradás az év folyamán tett intézkedésekkel függ össze: az energiaellátók jövedelemadójánál az úgynevezett rezsicsökkentés és a bányajáradék 1,5 milliárd forintot meg nem haladó összegének levonhatósága, a bányajáradéknál a csökkenő olajár és az év elején bevezetett hatósági gázáremelés okozta a kiesést, amit a bányajáradék kulcsának évközi emelése sem tudott ellensúlyozni.

A játékadókból származó bevételek alulteljesítését az on-line szerencsejátékból várt bevételek elmaradása eredményezte.

Néhány tételnél, így a társasági adónál és az egyszerűsített vállalkozói adónál az előirányzatnak megfelelő volt a teljesítés. A fogyasztáshoz kapcsolt adóknál a költségvetési előirányzat és a pénzforgalmi teljesítés (94,6 százalék) között 232 milliárd forint különbség keletkezett, amelynek meghatározó része a nettó ÁFA bevételeknél (144 milliárd forint),

kisebb része a jövedéki adónál (50 milliárd forint) és a pénzügyi tranzakciós illetéknél (42 milliárd forint) jelenik meg. Az ÁFA bevételek alulteljesítésében a túlzottan optimista kormányzati tervezés, a vártnál alacsonyabb infláció, a pénztárgépek on-line bekötésének folyamatos halasztása játszott közre, míg a jövedéki adónál a bevételi elmaradás a dohánytermékekhez kapcsolódóan jelentkezett, ugyanakkor az üzemanyagok forgalma kedvezően alakult. A pénzügyi tranzakciós illeték bevétel az előirányzat 86,2 százaléka lett; ennek egy része nettó értelemben nem javította a költségvetési egyenleget, mert a Kincstár, illetve az Államadósság Kezelő Központ befizetéseiből származott.

A munkabérhez kapcsolódó adók és járulékok előirányzatai túlteljesültek, ezen belül a Tb és a Nemzeti Foglalkoztatási Alap adó- és járulékbefvételei az éves előirányzatnál közel 300 milliárd forinttal lettek magasabbak, amelyben meghatározó, hogy kevesen választották az új kedvező adónemeket (KATA, KIVA). Kisebb mértékben, de növelte a bevételeket a korkedvezmény-biztosítási járulék fennmaradása, valamint az évközben a kamatjövedelmekre bevezetett 6 százalékos egészségügyi hozzájárulás.

Az adósságszolgálattal kapcsolatos kamatbevételek előirányzata (93 milliárd forint) 132,6 milliárd forintra teljesült, melynek oka, hogy az államadósságot magasabb likviditási szint mellett finanszírozták. A további bevételek 159 milliárd forintos többletének jelentős része állami vagyon hasznosításából származik. A teljesítés a frekvenciahasználati jog meghosszabbításáért három mobilszolgáltató által az állam részére történt befizetés eredménye. Az előirányzatot meghaladó a teljesítés az uniós támogatások utólagos megtérülésénél, valamint a társadalombiztosítási és az elkülönített alapok egyéb tételeinél.

A különböző adóknak, adójellegű bevételeknek a költségvetési egyenleg alakulására gyakorolt hatása és a Tanács véleményeiben jelzett kockázatok alapján az a következtetés vonható le, hogy egyes bevételeket évről-évre felülterveznek. Szükséges ezért a költségvetési tervezés hatékonyságát javítani a kockázatelemzések, értékelések megalapozottabbá tételével.

5. A kiadások alakulása

A központi alrendszer pénzforgalmi kiadási tételei 48 milliárd forinttal haladták meg az előirányzottat. Az eltérés lényegében a kamatkiadások emelkedéséből származik, ami 41 milliárd forinttal lett magasabb az előirányzatnál a megnövekedett forint kibocsátások miatt. Ezt a folyamatosan csökkenő állampapír-piaci hozamok csak részben ellensúlyozták.

Az elsődleges kiadások összege megegyezik az előirányzattal, mert az egyes sorokon jelentkező többletkiadásokat ellentételezte az Országvédelmi Alap 80 százalékanak fel nem használása.

A lakásépítési támogatásokra 70 milliárd forinttal kevesebbet költöttek az előirányzott összeghez képest, melynek oka az árfolyamgát rendszerének vártnál alacsonyabb igénybevétele.

A családi támogatások és a kapcsolódó szociális juttatások teljesítése 23 milliárd forinttal alacsonyabb az előirányzatnál. A korhatár alatti ellátásokra fordított kiadások a tervezettnél 60 milliárd forinttal alacsonyabb összegben teljesültek 2013-ban. Az eltérés meghatározó része a korhatár előtti ellátásoknál jelentkezett és a 2012-től hatályos szigorítás miatt a jogosultak létszámának csökkentésre vezethető vissza.

A központi költségvetési szervek és fejezetek nettó kiadásai 342 milliárd forinttal voltak magasabbak az előirányzatnál. Az eltérés háttérében néhány évközi kiadásnövelő intézkedés (például a pedagógus életpályaprogram bevezetése költött 35 milliárd forint) mellett az áll, hogy a tervezéskor a tartalék sorokon (céltartalékok, rendkívüli kormányzati intézkedések tartalék) szereplő kiadások tényleges elköltése elsősorban ennél az összevont kiadási tételnél történik. A vártnál magasabb uniós forrás bevonás következtében a felhasználáshoz szükséges önrész is több lett 135 milliárd forinttal.

A központi költségvetés további kiadásai – az évközi törvénymódosítások nyomán – 213 milliárd forinttal haladták meg az eredeti előirányzatot. Közöttük meghatározó az MVM Zrt. részére nyújtott 71 milliárd forintos tőkeemelés, amely az E.ON magyarországi gáz üzletágának megvásárlását biztosította, 18 milliárd forintos terven felüli tőkeemelés történt az MFB esetében. Növelte a kiadásokat az Európai Bíróság ítélete is, amelynek nyomán 35 milliárd forintnyi bányajáradékot kellett az államnak visszafizetnie a MOL Nyrt. részére. További 136 milliárd forint kiadást jelentett a Szövetkezeti Hitelintézetek integrációs alapjának évközi létrehozása.

A Kormány év végén életbe lépő téli közmunkaprogramja a Foglalkoztatási Alap eredetileg tervezett kiadásait 17 milliárd forinttal növelte meg. Az Egészségbiztosítási Alap gyógyító-megelőző ellátásánál 27 milliárd forint kiadási növekmény a kórházaknak nyújtott konszolidációs támogatásból adódott. A Kormány mindkét esetben a fedezetet belső átcsoportosítással teremtette meg.

Budapest, 2014. július 14.

Domokos László

a Költségvetési Tanács tagja

Dr. Kovács Árpád

a Költségvetési Tanács elnöke